

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ- Κυριακή Β΄ Νηστειών Μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. (3)

[/ Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές](#)

Αμέσως κατόπιν πήρε το λόγο ο μέγας και θείος

Γρηγόριος, ο οποίος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου και περιβαλλόμενος άνωθεν από ακαταμάχητη δύναμη, φίμωσε εκείνο το απύλωτο κατά του Θεού στόμα, τον Βαρλαάμ δηλαδή, και τον καταντρόπιασε τελειωτικά. Αλλά και μετά ταύτα ο Άγιος, με πύρινους λόγους και συγγράμματα, μετέβαλε σε στάχτη τις φρυγανώδεις του κακοδοξίες. Για τούτο ο πολέμιος εκείνος της ευσεβείας, της ορθής Πίστεως δηλαδή, επειδή δεν μπορούσε να υποφέρει την καταισχύνη, κατέφυγε στην Ιταλία, απ' όπου και είχε έλθει.

Μετά τον Βαρλαάμ ο θείος Γρηγόριος, σε Σύνοδο που έγινε κατά το ίδιο έτος με την προηγούμενη, δηλαδή το 1341 μ. Χ., άσκησε έλεγχο και στον μοναχό Ακίνδυνο, μαθητή του Βαρλαάμ, και με λόγους αντιρρητικούς έκαμε σκόνη τα συγγράμματα του, ανατρέποντας μία προς μία τις κακοδοξίες του. Παρά ταύτα όμως, οι ασπαζόμενοι με φανατισμό τις κακοδοξίες του Βαρλαάμ και του Ακινδύνου δεν έπαυσαν να πολεμούν την Εκκλησία του Θεού. Για τούτο ο θείος Γρηγόριος, ύστερα από πιέσεις που ασκήθηκαν σ' αυτόν από ιερή Σύνοδο και από τον ίδιο τον αυτοκράτορα, αλλά προπαντός διότι ήταν θέλημα Θεού, ανήλθε στον αρχιερατικό θρόνο της Εκκλησίας της Θεσσαλονίκης. Ως αρχιεπίσκοπος δε Θεσσαλονίκης ο Άγιος διεξήγαγε με [\(περισσότερα...\)](#)